HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ג) ה"ג **תנא בעלמא קאי: סימנא בעלמא נקט.** כלומר הלי דנקט שבת נמי ג' ימים [1] דוקא קאמר אלא אפי' כל ימות החול [2] בעי' בשבת ו' וטלאים כולן [3] מצוקרין ד' ימים קודם שחיטה נמי ימים המחיטה שהיו שם בכל יום שבת לחודיע ליטול חיזו טיט מהן שילה כגון דניחס חיזן הוו שם [4] (י"ג) שבת מצוקרים ד' ימים קודם ונטלו ג' ניחס לחמן ונקרו טיט [5] וכשניטן ממחיצן ליום ג' נטלו ג' מן הרחטוים ונקרו ג' יא] מן הסוק ונתנו טיט מחחיצן לשלישי נטלו ג' מן הרחטוים ונקרו טיט [יב] נמחו שם שבת [6] מן הרחטוים ליום רביעי [7] נטלו עוד ג' מן הרחטוים והטיטים שנתנקרו ברחטן יהיו [8] לחודן [9] טיט של רחטן וטיט של שני שלישי וכן [10] כולם לעולם יהיו שם שבת לחודן ליחטו. ולא פי' טעם הדבר ולי נלחה דקבעו מכמים מנין קבוע לדבר [11] לפי מתרמינן (לא) מכאחי טלחים מצוקרין זה ד' ימים: **סימנא בעלמא.** שלא מטעם בגיבסא שם [12] ו' או ה' או ו': **כדי לעבח ולב' ימים.** משמע סימן לבומר שרחוי לג' ימים: **ולא פני לעבח ולב' ימים טובים.** לליהוי משמע לעורך שבת וב' ימים טובים של ר"ה: **ולא רחטן בין הערבים.** שאם לא הקריבו בשבת לא יקריבו בין הערבים לחכי מילרים קלח שם אח שבתב [13] שאחר שעשה בשבת הוכיחו שבשבת אני ליקרב בין הערבים ואי לא נמי: **כמה דברים אמורים שלא נחחנך המוצח.** לחאי קלח בחיטון בחיב לבחיב לעיל מיניה וזה לאחר מעשה על המוצח בפרשת ואחה מלוה: **אלא נחחנך המוצח שפילו רחטן בין הערבים.** לבחיב בפרשת פינחס ואחה מלוה [14] ואח שבתב השני שעיה בשבת בין הערבים [15] (במדבר כח) ואחה בשבת בין הערבים כה' יקטירו [16] ואחה בשבת בין הערבים כה' יקטירו [17] ואחה בשבת בין הערבים כה' יקטירו [18] ואחה בשבת בין הערבים כה' יקטירו [19] ואחה בשבת בין הערבים כה' יקטירו [20] ואחה בשבת בין הערבים כה' יקטירו